

Katona István

1933 - 2005

Katona István 1933. augusztus 15.-én Kecskeméten kertész családban született.

A kertészeti egyetem elvégzése után 1960-tól a Tajói Állami Gazdaságban kezdte el a gyakorlati munkát szőlőtermelő agronómusként, 1961-től a Kiskunhalasi Állami Gazdaságban főkertész, 1969-től igazgató - helyettes, 1975-től igazgató majd 1992-ig, nyugdíjazásáig vezérigazgató.

Irányításával a Kiskunhalasi Állami Gazdaság az ország egyik legnagyobb mezőgazdasági vállalatává fejlődött 10.000 hektáron gazdálkodott. 1.600 hektáron folytatott szőlőtermesztést. Iparszerű technológiát valósítottak meg a szőlőtermesztési rendszerben, integrálták a környék szőlőtermesztését. Termesztés technológiáját nagyfokú gépesítés jellemezte: Mercedes Unimog traktorok, szüretelő kombájnok, helikopteres növényvédelem voltak vezérgépei, üzemeltették az ország egyetlen szőlészeti és borászati melléktermék feldolgozó üzemét. Vertikális integrációjukban a termelés - feldolgozás- értékesítés egységet alkotott. Termékeik széles skálát alkottak: bor, pezsgő, borpárlat, likőrágazat volt palettájukon. Bor- és pezsgőkibocsátásuk 1985-re meghaladta a 190.000 hektolitert, ennek 60%-át exportra értékesítették.

A vállalat irányítása mellett a szakmai közéletben is részt vett: a MAE ügyvezető elnökségének tagja volt 10 éven át, 1979 és 1989 között az állami gazdaságok Szőlészeti és Borászati Szakbizottságának elnöke. Szervezője volt a Magyar Szőlő és Bortermelők Szövetségének majd társelnöke, elnöke. A hegyközségi szervezet kialakításában és irányításában is aktívan részt vett. A Balotaszállási Hegyközség elnöke, a Kunsági Borvidék Hegyközségi Tanácsának elnöke, a HNT Ellenőrző Bizottságának elnöke megalakulásuk óta. Alapító tagja a Magyar Bor Akadémiának, kurátora a Magyar Borok Háza Alapítványnak. A Kertészeti Egyetem címzetes docense.

Szakmai folyóiratokban - Kertgazdaság, Tudomány és Mezőgazdaság, Nemzetközi Agrárirodalom - számos szakcikke jelent meg.

Az állami gazdaságok Szőlészeti és Borászati Szakbizottságának elnökeként elindította a magyar Szőlő és Borgazdaság című folyóiratot. Segítette a

szakkönyv kiadást, például: Borbírálat szókincse, Gyárfás István kertészeti írásai. Társszerzője a Költség és hozam a mezőgazdaságban című könyvnek. Segítette özvegy Kocsis Pálné visszaemlékezéseinek és Horváth Sándor kéziratban fennmaradt kutatási eredményeinek kiadását.

Munkájáért Állami Gazdaság Kiváló Dolgozója, Mezőgazdaság Kiváló Dolgozója, Munka Érdemrend Ezüst Fokozata, Mathiasz János Díj, Tessedik Sámuel Emlékérem, Nagyváthy János Emlékérem, MAE Mezőgazdasági Fejlesztésért Díj, MTESZ Díj, Kocsis Pál Díj és Kocsis Pál Posztumusz Díj elismerésekben részesült.

Kiskunhalas városa 1985-ben Pro Urbe díjjal, 2004-ben pedig a város díszpolgára címmel köszönte meg a város érdekében végzett munkáját.

2005. február 15-én hunyt el súlyos betegségben.